

RIZICI I KORISTI OD PRIMENE ANTIMIKROBNIH LEKOVA U VETERINARSKOJ MEDICINI

V. Ćupić¹, S. Dobrić², Z. Pejčić³

¹Fakultet veterinarske medicine, Beograd

²Institut za naučne informacije, Vojnomedicinska akademija,

³Agencija za lekove i medicinska sredstva Srbije, Beograd

U kliničkoj praksi humane i veterinarske medicine danas se kod nas i u svetu koristi veliki broj antimikrobnih lekova. Isto tako intenzivno se radi na pronalasku i sintezi novih lekova sa širim antimikrobnim spektrom, jačim dejstvom i povoljnijim bezbednosnim profilom. Nažalost svedoci smo da se ovi lekovi prilično neracionalno koriste. I pored stalnog ukazivanja na sve nedostatke i štete ovakve primene lekova, ona je i dalje prisutna u svakodnevnoj kliničkoj praksi.

Racionalna primena antimikrobnih lekova u veterinarskoj medicini je od višestrukog značaja. Korišćenjem ovih lekova samo onda kada su zaista neophodni (indikovani), u pravoj dozi i na pravi način, ne samo da bi se smanjila potencijalna štetnost, a povećala efikasnost njihove primene, već bi se i značajno smanjio rizik od razvoja rezistencije patogenih uzročnika. Sve ovo dobija još više na značaju, kada se razmatra primena ovih lekova kod životinja čiji se proizvodi koriste za ishranu ljudi. Zbog svoje toksičnosti, kako za same životinje, tako i za ljude, potencijalne konzumente proizvoda koji potiču od takvih jedinki, Američka Uprava za hranu i lekove je neke antimikrobne lekove zabranila za upotrebu kod tih životinja. To su: *hloramfenikol*, *nitroimidazoli*, *nitrofurani*, *kvinoksalini*, *fluorohinoloni*, *sulfonamidi*, *glikopeptidi* i *jonofori*.

U cilju dobijanja što bezbednije hrane životinjskog porekla, u budućnosti svakako treba više pažnje posvetiti nadzoru nad primenom antimikrobnih lekova u veterinarskoj kliničkoj praksi i maksimalno voditi računa o karenci. Ovo tim pre, jer ovi lekovi po učestalosti primene zauzimaju vodeće mesto u svakodnevnom radu veterinarapraktičara.